

Като немогли да спрѣтъ четы тѣ на Маріанцы тѣ иакъ, тѣ нощъ докарали срѣщо тѣхъ войска та си и ги исклали до единого (около 4,000 души).

5. Сулла иде въ ръху Римъ.

Сулла, който въ туй време честито воювалъ срѣщо Митридата, като са научилъ за събитіята въ Римъ, побѣрзалъ да заключи миръ, и съ побѣдоносна та си войска потеглилъ къмъ Италія. Марій, буйный тѣ Марій, са растрепералъ, и, отъ страхъ, зель да піе тѣй [неумѣренно, щото на скоро умрѣлъ, старецъ вече седемдесетъ-годишенъ]. Цинна събрали войска и искалъ да отиде срѣщо Сулла, но собственны тѣ му войни са възбунтували и го губили. Въ глава на народна та партія, станали сега по младый тѣ Марій и Серторій; тѣ събрали войска отъ 300,000 души, но тя състояла отъ развратни, необузданни чети и не могла да противостои на добре дисциплинирована та Суллова войска.

Сулла пристигналъ до Италіански тѣ брѣгове, въ 83 г. до Р. Х., разбилъ свои тѣ противници, послѣ влѣзъ съ великолѣпенъ, тѣржественъ тріумфъ въ Римъ, — и тозъ часъ наченжалъ да свирѣпѣ, като Марія. Шестъ хиляди души отъ войска та на робы тѣ, що бѣ събрана отъ Марія, предали са на Сулла доброволно, споредъ Суллово то обѣщаніе — че ще имъ даде прошка; но и при туй обѣщаніе, сички тѣ были искланы въ голѣмия циркъ. До като са вършало туй кланѣ, Сулла въ съсѣдственныя храмъ предсѣдателствувалъ въ събраніе то на сената; сенаторы тѣ, като чули выковете на злочесты тѣ жертви, въ ужасъ скокнали отъ мѣста та си. Но Сулла ги успокоилъ съ таквызи думы: „нѣма нищо! тамъ убивать нѣколко злотворцы.“

Слѣдъ туй Сулла съставилъ страшенъ смиренъ на-казателенъ расписъ (проскрипція) на противници тѣ си. По голѣма та часть отъ богаты тѣ и знатни тѣ испаднали въ този расписъ: че то име са находжало въ него, той са считалъ за лишенъ отъ покровителство то